

Аз и моето училище

61 ОУ „Св. Св. Кирил и Методий“, разположено в красивия квартал „Врѳбница“ на град София, е моето училище. То е основано през 1893 г. и е едно от най-старите софийски училища. До 1889 г. децата на с. Врѳбница ходели на училище в с. Обеля. Първите учебни занимания във Врѳбница започват в сграда, до църквата, хамбар. Старите архиви на училището пазят информация, че първите занятия започват с 42-ма ученика. А през учебната 1945/46 г. броят на учениците достига 115. Днес когато училището празнува 127 г. учениците му наброяват 586.

една стара използвана за

Моят първи учебен ден беше вълнуващ. Дворът на

училището видях изпълнен с хора, цвѳта ,

балони и тържествени песни. В тълпата моите
учителки държаха красива табела и голям звънец, с
надпис "1-ви Б". Така
преминахме прага на
училището, хванати за
ръце, с госпожа Ирина и
Петя Димитрови. Седнах
на чина, на който
бяха подредени
учебниците, в
стая и никога
забравя надписа
прочетох - "Добре

светлата
няма да
който
дошли".

Първите протегнати ръце от учителите ни бяха със
залък хляб, мед и букет здравец.

За изминалите 2 години аз се научих да чета и пиша,
участвах в много извънкласни проекти. Много
вълнуващи бяха участията ми в
Лазаровден, Благотворителните
Коледни базари и други, за които
често чувахме думичките
"гордеем се с вас".

Вече съм
втори клас,
години ме

изминалите две
промениха много.

Чувствам се порастнала и нямам търпение да науча още, за да стана успешен човек, както казват моите учители. Много ми е приятно усещането, че ходя с огромно желание на училище. Кое е това чувство и как се нарича то не знам, само знам, че искам много нови знания.

Щастлива съм че тези знания и умения трупам в 61 ОУ „Св. Св. Кирил и Методий“ с моите първи учителки, които мама казва че се помнят завинаги – Ирина и Петя Димитрови. “И всеки помни по един учител – из стръмното ръката му подал”.